

200700717/1.

Datum uitspraak: 12 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/35830 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 28 december 2006 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 juli 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 december 2006, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 januari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 12 februari 2007 heeft de Minister van Justitie een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

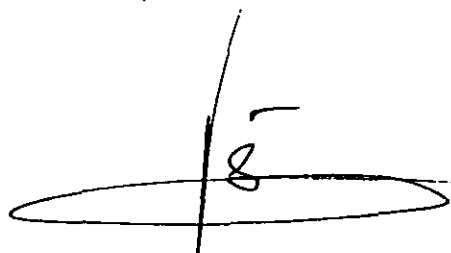
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 juni 2007

452-549.

Verzonden: 12 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle
sector bestuursrecht
enkelvoudige kamer voor vreemdelingen zaken

regnr.: Awb 05/35830

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Sierraleoonse nationaliteit,
IND dossiernummer 0101.02.8000,
gemachtigde: mr. S. Breuls, advocaat te Zwolle,
eiseres;

tegen:

DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

vertegenwoordigd door: mr. M.B.Y. Vet-Keizer, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 1 januari 2001 heeft eiseres een aanvraag om toelating als vluchteling gedaan. Bij beschikking van 10 augustus 2001 heeft verweerder de aanvraag ingewilligd en eiseres in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Op 1 juni 2004 is de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verlopen.
- 1.2 Op 3 mei 2004 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 11 juli 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat de verleningsgrond artikel 29, eerste lid, onder d, Vw 2000 was vervallen en er tevens geen reden was op een van de andere verleningsgronden van artikel 29 Vw 2000 een verblijfsvergunning asiel te verlenen.
- 1.3 Bij brief van 8 augustus 2005 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 6 september 2005. Op 3 februari 2006 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.4 Het beroep is ter zitting van 17 oktober 2006 behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting is het geschil beperkt tot de vraag of de weigering om een verblijfsvergunning asiel te verlenen op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), in stand kan blijven.
- 2.2 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het voornemen en het bestreden besluit overwogen dat de grond voor de verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, onder d, Vw 2000 is komen te vervallen. Vastgesteld is dat eiseres geen documenten heeft overgelegd om haar nationaliteit, identiteit en reisroute vast te stellen. Eiseres heeft haar reisverhaal niet ondersteund met documenten of bescheiden. Zij is

regnr:

Awb 05/35830

-2-

voorts niet in staat om gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute te geven. Het wordt ongeloofwaardig geacht dat een haar onbekende blanke UN soldaat, haar reis zou hebben geregeld. Eiseres heeft op essentiële punten van haar asielrelaas vage, wisselende, onjuiste en ongeloofwaardige verklaringen afgelegd. Zij heeft wisselende en tegenstrijdige verklaringen afgelegd omtrent data uit haar asielrelaas. Het is ongeloofwaardig dat zij foto's heeft gegeven aan onbekende personen, zonder te vragen met wie zij te maken had. De stelling van eiseres dat zij niet weet in welke kranten en tijdschriften de foto's zijn gepubliceerd wordt als ongeloofwaardig van de hand gewezen. Eiseres heeft tegenstrijdige verklaringen afgelegd over wie besloten heeft de foto's te kopiëren en te tonen tijdens bijeenkomsten van de Petty Trade organisatie. Haar verklaringen met betrekking tot de MRD stroken niet met het door haar overgelegde krantenartikel. Daarnaast heeft zij zich niet gemanifesteerd als tegenstander van de autoriteiten van Sierra Leone. Uit het asielrelaas van eiseres volgt niet dat zij moet worden gezien als een belangrijke opponent van de regering. De situatie in Sierra Leone is zodanig gewijzigd dat de kans op problemen van de kant van (ex)-rebellens enkel is afgenomen. Eiseres heeft tijdens het nader gehoor voldoende de gelegenheid gekregen om haar verhaal te doen.

- 2.3 Eiseres heeft de juistheid van dat oordeel betwist en hiertegen een gemotiveerd beroepsschrift ingediend.
- 2.4 De rechtbank zal toetsen of grond bestaat voor het oordeel dat verweerder, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat aan het relaas geen geloof kan worden gehecht.
- 2.5 De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid tot ongeloofwaardigheid van het asielrelaas heeft kunnen komen en overweegt daartoe als volgt.

Verweerder heeft eiseres mogen tegenwerpen dat zij weinig data heeft kunnen noemen en onduidelijk heeft verklaard omtrent de duur van haar detentie, alsmede dat het niet aannemelijk is dat eiseres vanwege het door haar overgelegde krantenartikel gegronde vrees heeft voor vervolging, nu uit het ambtsbericht van 3 oktober 2000 blijkt dat in Sierra Leone openlijk kritiek kan worden geleverd op zowel de regering als de rebellen. Verweerder heeft mogen overwegen dat het krantenartikel niet kan dienen als onderbouwing van haar asielrelaas, nu de inhoud van het artikel niet overeenkomt met de door eiseres afgelegde verklaringen.

De verklaring van eiseres, dat Sierra Leone in chaos lag en dat dit geen situatie is waarin men data onthoudt, heeft verweerder als ontoereikend van de hand mogen wijzen.

De stellingen van eiseres dat zij nooit documenten heeft gehad en op de vlucht was, waardoor zij geen oog had voor details, kan niet slagen, nu zij in het geheel geen bijzonderheden van haar reis kan vermelden.

Dat de tegenstrijdige verklaringen te wijten zouden zijn aan het gebrekkige Engels van eiseres en de slechte communicatie met de tolk, wordt door de rechtbank niet gevolgd. Enkele misverstanden kunnen hierdoor wellicht worden verklaard, maar dat neemt niet weg dat eiseres de onduidelijkheden in haar asielrelaas niet heeft kunnen wegnemen.

Verweerder heeft zich voorts in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat niet is gebleken dat eiseres onvoldoende in de gelegenheid is geweest om haar relaas naar voren te kunnen brengen. In het eerste gehoor heeft eiseres immers aangegeven dat zij weliswaar een voorkeur heeft voor het Temne en het Krio, maar dat zij het Engels in voldoende mate beheerst om het gehoor te kunnen doen.

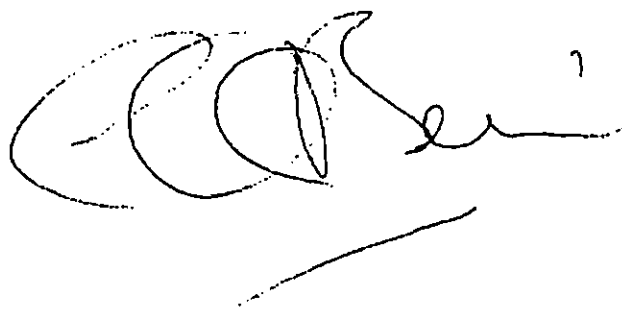
- 2.6 Gelet op het voorgaande bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder niet in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat aan het relaas geen geloof kan worden gehecht. De aanvraag kon daarom worden afgewezen.
- 2.7 Eiseres heeft betoogd dat zij ten onrechte het verslag van het nader gehoor van 26 mei 2004 nimmer heeft ontvangen. Verweerder heeft erkend dat ten onrechte is nagelaten voornoemd verslag aan eiseres toe te zenden. Nu eiseres echter ter zitting op het verslag een reactie heeft kunnen geven is de rechtbank het geheel overziende van oordeel dat eiseres niet zodanig in haar processuele belangen is geschaad, dat het beroep om die reden gegrond zou moeten worden verklaard.
- 2.8 Er is gelet op het voorgaande geen grond voor het oordeel dat de welgering een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vw 2000 te verlenen niet in stand kan blijven.
- 2.9 Het beroep is daarom ongegrond.
- 2.10 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3 BESLISSING

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.E.C. van Rijckevorsel-Besier en in tegenwoordigheid van mr. E.G.M. ten Kate als griffier in het openbaar uitgesproken op **28 DEC. 2006**

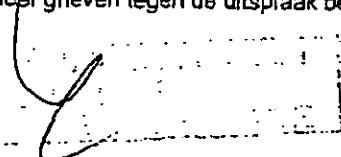
De griffier is buiten staat de uitspraak te ondertekenen.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **28 DEC. 2006**

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

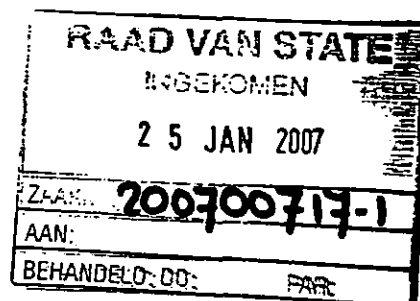
HOGER BEROEPSCHRIFT

inzake:

wonende te
gemachtigde: mr P.C.M. van Schijndel

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
te 's-Gravenhage,
gemachtigde:

Geeft eerbiedig te kennen:

Mevrouw hierna te noemen appellante, geboren op , van
Sierraleonse nationaliteit, wonende te aan het adres te dezer zake
woonplaats kiezende te (2585 JT) 's-Gravenhage aan het adres Duinweg 9 ten kantore van de
advocaat en procureur mr P.C.M. van Schijndel, die ten deze voor appellante occupeert en die
hierbij verklaart, door appellante bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om namens haar het
onderhavige hoger-beroepschrift in te dienen;

Dat appellante in hoger beroep komt van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zwolle, d.d. 28 december 2006, AWB 05/35830, IND-dossiernummer 0101-02-
8000, in welke zaak de rechtbank het beroep van appellante, gericht tegen de beschikking van de
Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie waarbij het verzoek om verlening van een
verblijfsvergunning onbepaalde tijd werd geweigerd, ongegrond heeft verklaard;

Dat appellante een afschrift van genoemde uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zwolle, hecht aan het onderhavige hoger beroepschrift;

Dat appellante de navolgende grief wenst aan te voeren tegen de voormelde uitspraak van de
rechtbank:

Grief

De rechtbank heeft ten onrechte heeft overwogen dat de Minister tot ongeloofwaardigheid van het
asielrelaas van appellant heeft kunnen concluderen. De rechtbank heeft verder ten onrechte
overwogen dat de Minister heeft mogen overwegen dat het krantenartikel niet kan dienen als
onderbouwing van haar asielrelaas, nu de inhoud van dat artikel niet overeenkomt met de door
appellante afgelegde verklaring.

De rechtbank heeft miskend dat de Minister een onjuist toetsingscriterium ten grondslag heeft
gelegd aan zijn beslissing, dat de Minister ten onrechte art. 31 lid 2 onder f Vw2000 tegen heeft
geworpen. Daarnaast heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat de Minister in redelijkheid
heeft kunnen oordelen dat van het asielrelaas van appellant geen positieve overtuigingskracht
uitgaat.

Toelichting op de grief.

De Minister heeft art. 31, tweede lid, onder f Vw2000 tegengeworpen, stellende dat appellante onvoldoende documenten heeft overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van haar zaak.

Appellante heeft een geboorteakte overgelegd, alsook documenten die betrekking hebben op het asielrelaas.

Met andere woorden: appellante heeft voldoende documenten overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van haar zaak.

De Minister werpt derhalve ten onrechte art. 31 lid 2 onder f Vw2000 tegen, en komt daarmee tot een onjuist toetsingskader.

Subsidiair heeft appellante betoogd dat van haar asielrelaas een positieve overtuigingskracht uitgaat.

Appellante heeft een krantenartikel overgelegd waarvan de Minister niet stelt dat deze vals of vervalst zou zijn.

Dat in deze krantenartikel feiten staan vermeld die afwijken van hetgeen appellante zelf naar voren heeft gebracht, moge zo zijn, maar dat behoort in redelijkheid niet te betekenen dat er dus geen waarde kan worden gehecht aan het krantenartikel.

De Hoge Raad heeft in zijn arrest d.d. 26 februari 1993, NJ 1993-508, gesteld:

"Onder de in de vermelde bepalingen bedoelde vervolging is mede begrepen die wegens politieke overtuigingen die de vervolgende instelling aan de vluchteling -naar diens eigen inzicht ten onrechte- meent te moeten toeschrijven."

Zie verder de conclusie van de A-G mr Mok bij dit arrest.

De Afdeling rechtspraak Raad van State heeft in haar beslissing d.d. 15 juni 1993, no. R02.91.1433, RV 1993-10, gesteld:

"De Afdeling is van oordeel dat verweerder ten onrechte is voorbijgegaan aan de vraag of aan appellant -ondanks het ontbreken van politieke motieven- desalniettemin door de autoriteiten een aan het regime vijandige politieke overtuiging zou kunnen worden toegedicht."

Zie verder de noot van R. Fernhout bij RV 1993-10.

Dat derden of de overheid van feitelijke onjuistheden uitgaan betekent nog geenszins dat er dus geen sprake kan zijn van vluchtelingschap. Integendeel, derden of de overheid kunnen iemand wellicht ten onrechte een politieke overtuiging toedichten, en die persoon vervolgens vervolgen vanwege die ten onrechte toegedichte politieke overtuiging.

De vergelijking kan worden gemaakt met hetgeen over appellante werd geschreven. Wellicht feitelijk niet geheel juist, maar dat doet niet af aan het verwijt aan het adres van appellante. Niet valt in te zien waarom hetgeen onjuist over appellante werd vermeld in het krantenartikel de conclusie kan rechtvaardigen dat het relaas van appellante dus ongeloofwaardig is.

Eerder had de Minister en de rechtbank in het krantenartikel een bevestiging moeten lezen van hetgeen appellante naar voren heeft gebracht.

De Minister acht het relaas van appellante niet geloofwaardig. De Minister geeft in dit verband een aantal argumenten. Zo acht de Minister het ongeloofwaardig dat appellante foto's aan onbekenden heeft verstrekt, welke foto's later gepubliceerd werden in kranten. De Minister acht het ook ongeloofwaardig dat appellante niet weet in welke tijdschriften de foto's werden gepubliceerd. In het krantenartikel staat vermeld: "Her troubles started when some of the photographs were published for the first time in some Western medias". In een openbare bron (het krantenartikel) wordt hetgeen appellante op het punt van de foto's heeft gesteld bevestigd. Dat het relaas op dit punt voor ongeloofwaardig wordt gehouden is in het licht van hetgeen in het krantenartikel staat opgenomen onjuist. Zo acht de Minister het ook ongeloofwaardig dat appellante geen exacte data van gebeurtenissen kan noemen. Toch worden de gebeurtenissen bevestigd in het krantenartikel. Omdat de bevestiging in het krantenartikel wordt gevonden, is het minder relevant dat appellante de exacte data niet kan noemen. Zo acht de Minister het relaas van appellante ook ongeloofwaardig op het punt van de mededelingen van appellante omtrent haar schuiladres. Appellante heeft

verklaard hoe zij is ontsnapt aan soldaten die de poort van haar woning wilde forceren, namelijk door uit het raam te springen en te vluchten. In het krantenartikel staat vermeld: "Reports said, the human right activist jumped through a big window for her life. She narrowly escaped.". Dat er reden was voor het onderduiken wordt derhalve in het krantenartikel bevestigd. Dat appellante is ondergedoken is derhalve geloofwaardig te noemen.

De conclusie is dat de Minister en rechtbank ten onrechte geen waarde hebben toegekend aan het krantenartikel, terwijl tijdens de Minister nimmer is gesteld dat het krantenartikel vals of vervalst is.

Conclusie:

Appellante concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot gegrondverklaring van het beroep tegen de voornoemde beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

's-Gravenhage, 25 januari 2007

P.C.M. van Schijndel
gemachtigde